

Рукавичка (українська народна казка)

Ішов собі дід та загубив рукавичку. От біжить мишка, улізла в ту рукавичку, та й сидить.

Коли скаче жаба та й каже:

– Хто, хто в рукавичці живе?

– Я мишка-норушка! А ти хто?

А жаба й каже:

– А я жаба-скрекотушка. Пусти мене до себе.

І стали вони жити разом.

От біжить зайчик та й каже:

– Хто, хто у цій рукавичці живе?

– Мишка-норушка, жаба-скрекотушка. А ти хто?

А зайчик каже:

– А я зайчик-стрибайчик! Пустіть мене до себе.

І стали вони жити разом

Коли це біжить лисичка:

– Хто, хто в рукавичці живе?

– Мишка-норушка, жаба-скрекотушка, зайчик-стрибайчик. А ти хто?

Лисичка й каже:

– А я лисичка-сестричка! Пустіть мене до себе.

І стали вони жити разом.

Незабаром біжить вовчик:

– Хто, хто в рукавичці живе?

– Мишка-норушка, жаба-скрекотушка, зайчик-стрибайчик, лисичка-сестричка. А ти хто?

Вовчик і каже:

– А я вовчик-братик! Пустіть мене до себе. І стали вони жити разом.

Коли це тріщать кущі, вилазить ведмідь:

– Хто, хто в рукавичці живе?

– Мишка-норушка, жаба-скрекотушка, зайчик-стрибайчик, лисичка-сестричка, вовчик-братик. А ти хто? Ведмідь і каже:

– Я ведмідь-набрід! Пустіть мене до себе. Коли це дід з собачкою повертається. Злякалися звірі та й тікати.

